

عنوان مقاله:

ارزیابی سازمانیابی فضایی سیستم های شهری کشور ایران با تاکید بر نقش اقلیم در دوره 1335-1390

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سعیده موبدفر - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، استادیار دانشگاه حایری میبد، میبد، ایران

خلاصه مقاله:

نظام شبکه شهری کشور ایران متأثر از شاخصهای طبیعی و انسانی است و از این رو هر منطقهای با توجه به آنها نظام شبکه خاص خود را دارد که با سایر مناطق متفاوت است. نظام شهر و شهرنشینی در استانهای مختلف کشور، سخت از شرایط طبیعی و سیاستهای دولتی تاثیر پذیرفته و تغییرات اقلیمی 50 ساله اخیر نیز در توزیع جمعیت و سکونت گزینی در نظام شهری کشور نقش بسزایی داشته است. هدف عمده این پژوهش، بررسی نقش اقلیم در تحولات کمی و جمعیتی نظام شهری ایران به خصوص در بین استانهای مختلف اقلیمی کشور با تاکید بر شهرهای کوچک و میانی طی سالهای 1335 تا 1390 با استفاده از مدل آنتروپی میباشد تا میزان تعادل نظام شهری ایران بر اساس ماهیت اقلیمی مشخص گردد. تحقیق حاضر بر اساس روش توصیفی - تحلیلی و بر پایه اطلاعات کتابخانهای و داده های آماری دوره های سرشماری از سال 1335 تا 1390 و با استفاده از مدل تحلیل فضایی آنتروپی به تحلیل شبکه شهری استان های کشور در اقلیم های گوناگون پرداخته است. یافته ها بیانگر آن است که ضریب آنتروپی با احتساب شهرهای کوچک در تمامی اقلیم ها و در تمامی سالهای مورد بررسی کمتر از عدد یک بوده که در واقع کاهش ضریب آنتروپی، نشانگر عدم تعادل در توزیع جمعیت میباشد که علت این امر به خاطر تمرکز جمعیت در شهرهای بزرگ و میانی استانهای واقع در هر اقلیم بوده، به گونه ای که حتی افزایش تعداد شهرهای کوچک هم نتوانسته نقش موثری در استقرار جمعیت داشته باشد. اما اقلیم سواحل دریای خزر هم از نظر تعداد شهرها و توزیع جمعیت و همچنین از نظر نقش شهرهای کوچک در تعادل فضایی وضعیت نسبتاً بهتری از بقیه استانهای واقع در اقلیمهای دیگر کشور دارد.

کلمات کلیدی:

اقلیم، سازمانیابی فضایی، سیستم شهری، تحلیل فضایی آنتروپی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/776790>

